

створення умов для ринкової середовища, переміщення капіталу від інвестора до виробника, переливу його з однієї галузі до іншої. Економічні і соціальні реформи в нашій країні знаходяться в прямій залежності від формування ефективної моделі фондового ринку.

Фондова біржа є місцем котирування, здійснення операцій із цінними паперами і укладання угод. Її діяльність сприяє встановленню єдиної ціни на цінні папери, оскільки їхня вартість визначається ринковим шляхом у процесі торгів. Це дає можливість протидіяти спекуляціям цінними паперами внаслідок створення їхнього штучного курсу в різних регіонах, а також унеможливує продаж фіктивних паперів.

Розвиток українського ринку цінних паперів вимагає розв'язання ряду важливих, у тому числі і законодавчих питань. До них, насамперед, відносяться: визначення концепції ринку цінних паперів і фондової біржі, розробка методики оцінки майна всіх об'єктів народного господарства. Здійснення цього разом з іншими ринковими заходами забезпечить не тільки появу достатньої кількості цінних паперів, але і впровадження системи допуску (лістингу) цих паперів. Лістингування буде сприяти організаційному упорядкуванню національного ринку цінних паперів – на біржі будуть надходити лише ті з них, що пройшли оцінку основних фондів і аналіз усієї господарської діяльності в Міністерстві фінансів України. У той же час лістинг підвищить гарантії для інвестора, дозволить формувати біржовий реєстр і біржові бюлетені, що відображають обіг і котирування цінних паперів на фондовому ринку.

Подальші перспективи розвитку українського фондового ринку багато в чому будуть залежати від ситуації на світових фондових ринках. Однак для посилення привабливості локального фондового ринку для вітчизняних та іноземних інвесторів необхідно здійснити ряд кроків: сприяти надходженню інвестицій у реальний сектор економіки, сформувати ефективну систему захисту прав і законних інтересів інвесторів, активізувати процеси концентрації та централізації торгівлі корпоративними цінними паперами українських емітентів на організованому ринку на умовах конкуренції, погоджувати політику держави на фондовому ринку із грошово-кредитною, валютною і бюджетно-податковою політикою.

Передумови інтеграції банківської системи України до фінансового простору ЄС

Чиренко Н.М., студент ННІПП НАВС

Науковий керівник: кандидат економічних наук Безрутенко С.М.

Нинішня ситуація в світі характеризується глобальною трансформацією все більшої кількості країн до нового якісного стану, нового типу цивілізації третього тисячоліття. Об'єктивна необхідність вимагає поступового, але неухильного включення і економіки України до системи міжнародного поділу праці, світових інтеграційних процесів. У цьому зв'язку великого значення буде мати євроінтеграція України. Адже, у 2014 році Україна і Євросоюз підписали Угоду про асоціацію. Згідно з цією угодою євроінтеграційні процеси охоплюють різні сфери як

політичної, так і економічної, зокрема фінансової та банківської діяльності. Розвиток процесу економічної інтеграції полягає у лібералізації і відкритті ринків ЄС та України, взаємному збалансуванні торгівлі, наданні на засадах взаємності режиму сприяння інвестиціям з ЄС в Україну та українським експортерам на ринках ЄС, запровадженні спільного правового поля і єдиних стандартів у сфері конкуренції та державної підтримки виробників. Економічна інтеграція базується на координації, синхронізації та відповідності прийняття рішень у сфері економіки України та ЄС і передбачає ліквідацію обмежень розвитку конкуренції та обмеження застосування засобів протекціонізму, сформування основних економічних передумов для набуття Україною повноправного членства у ЄС. Євроінтеграція України має забезпечити кращі умови для розвитку, на основі сучасних технологій, промислового виробництва, колосального збільшення розмірів ринку для збуту якісних українських товарів, впровадження ефективного самоврядування та забезпечення розвитку регіонів тощо. Так як банківська система є складовою економічної системи України, інтеграція в економічний простір Європейського Союзу буде мати для неї відповідні дуже серйозні наслідки. Зрозуміло, що банківська система в Україні є досить молодою, тому їй притаманні такі проблеми як низька капіталізація, відсутність концентрації капіталу, значні банківські ризики, низька ефективність діяльності банків, недостатній банківський менеджмент, якість і кількість банківських послуг. Але сама по собі імплементація Угоди про асоціацію вимагає від України великих згаданих зусиль і, безумовно, несе в собі не аби які ризики, особливо на початковому етапі. Інтеграція України до Європейського Союзу створить додаткові ризики і для банківської системи тому, що вимагає застосувати якісно нові підходи до розвитку банківської системи. У зв'язку з цим особливої актуальності сьогодні набуває виявлення проблем, що заважають розвитку національної банківської системи та визначення науково обґрунтованих шляхів забезпечення її стабільного розвитку в сучасних умовах. Тому, на разі проблеми банківської системи України в умовах євроінтеграційних та глобалізаційних процесів є предметом наукових досліджень великої групи вітчизняних вчених.

На мій розсуд, спираючись на основні висновки наукових досліджень проблемних питань реформування вітчизняної банківської системи можна запропонувати підготовку наступну низку першочергових законопроектів, які б унормовували:

- заходи з управління потоками капіталів, зокрема поступова лібералізація потоків капіталу разом із запровадженням нагляду за банками на основі оцінки ризиків, прогнозування короткострокових потоків капіталу та керування ними;

- заходи з реформування банківського нагляду, зокрема поетапне впровадження міжнародної системи банківського нагляду;

- посилення незалежності Національного банку України, зокрема формальне закріплення у законодавстві питань;

- розроблення і впровадження політики управління банківськими ризиками, зокрема встановлення видів можливих ризиків для

макроекономічної і фінансової стабільності та визначення заходів для їх управління.

Визнання Європейським Союзом важливого значення України у формуванні нової архітектури європейської безпеки на третє тисячоліття може і повинно бути використаним як суттєвий важіль просування наших інтересів у відносинах з ЄС.

Список використаних джерел:

1. Закон України «Про ратифікацію Угоди про асоціацію між Україною, з однієї сторони, та Європейським Союзом, Європейським співтовариством з атомної енергії і їхніми державами-членами, з іншої сторони» № 1678-VII від 16.09.2014

2. Аналітична записка [Електронний ресурс] // Щодо інтеграції банківської системи України до банківської системи Європейського Союзу. – 2012. – Режим доступу: <http://www.niss.gov.ua/>

3. Міщенко В. Фінансово-економічні складові реалізації інтеграційних процесів / Міщенко В. // Вісник НБУ.- 2012.-№ 11.

4. Передумови та практики реалізації реформ на регіональному і місцевому рівнях – К.: НІСД, 2014. – 68 с.

ДЕЯКІ ПИТАННЯ ТОРГІВЛІ ВАЛЮТОЮ НА БІРЖАХ УКРАЇНИ

Ященко Т.О., студент ННІПП НАВС

Науковий керівник: кандидат економічних наук, доцент *Котирло О.О.*

Одним з найважливіших чинників формування стабільної економіки країни є нормальне функціонування відкритої ринкової економіки, яка в свою чергу прямо залежить від повноцінного валютного ринку та ефективної системи його регулювання. Одним із суб'єктів валютного ринку є валютна біржа, представлена в нашій країні Українською міжбанківською валютною біржею (далі – УМВБ).

На сьогодні обрана тема є досить актуальною для нашої держави, оскільки стабілізація коливання курсу валют є однією з першочергових завдань держави для забезпечення розвитку зовнішньоекономічних зв'язків держави й економіки країни в цілому.

Наявність національних валют і відсутність єдиного платіжного засобу, який можна було б використовувати як міжнародний засіб платежу при розрахунках у зовнішній торгівлі, за кредитами, інвестиціями, міждержавними платежами, зумовлюють необхідність обміну однієї валюти на іншу. Під терміном «валюта» розуміють звичайно всі іноземні грошові одиниці, виражені в них цінні папери, засоби платежу, а також дорогоцінні метали. Валюта іменується за назвою грошової одиниці (долар США, швейцарський франк, австрійський шилінг, німецька марка, шведська крона, українська гривня та ін). Тобто, валюту можна вважати своєрідним товаром.

Здебільшого курс валюти визначається залежно від співвідношення попиту і пропозиції валюти. І оскільки попит і пропозиція на валютному ринку постійно змінюються, то й валютний курс не може бути постійним держава розуміючи це та важливість контролю над валютою у 1992 році ініціювала створення УМВБ. Також для стримання курсу валюти Правилами УМВБ було встановлено, що лише банки, що мають дозвіл